

7 Juliol - 37

1

Estimada Mercè.- A mi s'acaba jo el que
he estripant una carta que et tenia
escrita, i mi he decidat una altra per
acabar. Aquesta es la tercera, i em penso
que la última, per què penso deixar
de banda el que mi ha fet considerar
inadmissible les anteriors misives. El
comentari a la teua carta d'aquest
matí, com que dius que no tarda
ràs a escriure a contar-me els efectes
que has experimentat. Llegint els sonets
de "Una dona de c. i de s." em mirado
els comentaris per llavors, que podria
ver-los amb més coneixement de
causa. Però, per què no mi ho has contat
ja en la carta d'avui? Tens moltes
coses a dir-me? Cens veritablement que
podria veure-ho, tu que ets alhora

i Ange sardien, la Muse, et la Madone?

Només et vull dir que si has pogut
pogut imaginar que els meus sonets t'havien
de fer plorar, ni hauria cernat la mica

aloms d'escrivre en un sol vers. ha idea de
què ploris per mi mi és insuportable. És
potser una bestiesa, però no hi puc fer
més.

I una von, com diu el Sr. President.
Ja coneix les unnes del vostre para-
clis. Recordeu que me'n vas enviar
un parell (ha dies) És una llàstima que
no les hagi pogut encalir en el poema.

I una. Una mica exemplar les ser es llanques unnes
entre els ploris ^{obstacles} ~~existen~~ que estrenyen el sen cor.
I hom no sap què és millor, si el pechum de les
obes el gust de les llans. [unnes

Vens? ja està. - Hauria volgut
trobar ho altres resades, i no hauria pogut.
És ven que les cartes catecúmenes
que t'he escrit mi han excitat la
inventiva. Són molt bones les vostres
unnes. Són dignes de ser lleidatanes.

No us hem il·lucions, tu i en
Sala. Jo he et'onan a nauve a hhei-
da, i no hi hauria manera d'eu

redar-me amb "la terranyina màgica" i subtil" de Barcelona. Jo hi perdí més que vòltes! Es segueix que jo vindré més al passeig de Maragall 180 que no pas vòltes a la plaça de la Paeria, 10. I no és pas que jo estimi moltament Lleida. El que diré en Salt és ben cert. Penseu en ella com en una noia que hauré estimat quan tenia sis mesos, i la d'aleshores hauré estat amiga. ~~Però~~ Si l'atreu en algun lloc a viure en un altre lloc hi seria igualment plaç o malaurat. Barcelona m'agradaria, ara sobretot, perquè hi serien vòltes, i hi tinc bons amics. Però he tingut que hi he renunciat. El sonet francès d'en Joan és molt bo. Allò de "mère au goussou" m'ha agradat molt. A Lleida, als camps Elisis, te

ni en un autèntic "Gourougan" de
"roccaille" amb trets plens d'era
morats, i un drollador al cim amb
peixos de colors, erua, i anselét,
hipohipobisaris. - Però ja fa temps que
varem atenuar-lo. És cert que era
de molt mal gust, i ara al seu
lloc hi ha uns partens simètrics
i un llac de Portland que ha molt
marco.

Si vaig enviar-te la carta d'en
Sala en parlar de la terra bella,
jou, en part, per què llegissis tot allò
del cos jurídic, (per què, el nostre amic
quan ens demana un pare, indica tan
clarament el pare que vol que li
donem? Així es juga poc net!) però
sobretot te la vaig enviar per respondre
als teus mots sobre la terra lletgesa.
La terra neboda Rosa podia donar

* gràcies al cel si quan t'hi 92 anys
és tan guapa com tu. Decidida
ment m'estic tornant salut. Pen
sar la Revolució. }
3

Jara dues vegades que usa la
imatge del "ca fidel i sense amor"
per descriure la seva desesma d'
aquests dies. Si seguiris bent-ho,
sí que acabaria per molestar-me.
No t'adones que et fas i em fas
a mi molt poc porcar? Jo no
he aspirat mai a ser el teu amor,
estic orgullós de ser molt més
que això. El teu company, el
teu amic. Si amb la meua amis
tat t'he ~~pot~~ donat una mica
de felicitat, n'estaré molt content.
Però no em perdonaaria ni si
haves-te, com t'ho diré, duclat
la iniciativa fins al punt que
sense mi et trobis tan sola. Molt

obligat estric de que mi havis bet una
recó ben petit en la terra vida. Però
re aquest insignificant recó no han
de descuridar la resta. La terra vida
es per tu i ningú més. Veu, ja
em tornaria a emedar i liauria
d'estripar també aquesta carta.
Canvis de disc.

Què et semblen aquestes atru
lucions?

Emmigneta — Iligalose
Remei — Saüquer
Sòbia — "Diego de Nodre"
Modesta — Aeringuilla.

Be, no tornis a llegir aquell's
reusos dolents, no plaris, no em torn
truis. Estriparis en mil bocins.
si t'han de per patria — veis, ve quò?

Ten

Màrius

8 VII-32 36

7-8-37